

sige fokus på netop det med markedsføring af Norden, på det med at lægge vægt på forskningen, på innovation og på hele situationen i forbindelse med energi og klima, og så også på det, som vi allerede i nogle år har arbejdet for, nemlig en fjernelse af grænsehindre også for erhvervslivet i Norden, således at man kan arbejde sammen om tingene, udvikle og videreudvikle Norden som en vinderregion.

Klima har også fået en høj prioritering, og det synes jeg er rigtig fornuftigt, rigtig godt. Med klima forstår vi jo også, at det drejer sig om energi. Det drejer sig igen om det, som hr. Ole Stavad omtalte. Både energi og forbruget af vores energiprodukter og lignende gør, at vi er med til at sikre og fastholde fokus på et godt klima. Det er jo ikke mindst i de nordiske lande – og ikke mindst i polarområdet – at man i første omgang kommer til at mærke virkningerne af den voldsomt hastende klimaforandring, der sker. Og jeg synes, det er meget vigtigt, at vi i nordisk regi har sat fokus på det her, også med henblik på klimatopmødet her i København i 2009.

Kl. 10:57

Hvordan når vi så de her ting, som jo alle sammen koster rigtig mange penge, i nordisk sammenhæng? Det gør vi ved at målrette og fokusere på vores budgetter, således at vi tilpasser og tilretter dem, så de passer til den prioritering, vi har valgt at have i arbejdet i Nordisk Råd.

Jeg sidder som formand for kontroludvalget, og vi har der valgt, at det næste tema for udvalgets granskning skal være at se på budgettet, at se på de utrolig mange udvalg og de ressourcer, der ligger i de enkelte udvalg og i de her mange, mange projekter. Jeg tror, at fru Marion Pedersen bl.a. var inde på, at nogle af dem har haft en meget, meget lang levetid, og stadig væk står der et nærmest uoverskueligt billede af små projekter, små grupper med økonomier, der ikke er et klart overblik over. Det har vi valgt at se på med henblik på at lave et budget, som målrettet passer til den prioritering, vi har valgt at have i Nordisk Råds regi.

Angående spørgsmålet om de selvstyrende områder er det jo helt klart, at vi fra dansk side har lagt meget, meget vægt på, som det jo også er nævnt flere gange i dag, at skabe de bedst mulige forhold for disse områder. Det har vi arbejdet målrettet på, både den danske regering og ministerrådet. Alle har fra dansk side arbejdet på, at vi skulle nå længst muligt. Vi er nået længst muligt, som situationen ser ud nu. Jeg vil

ikke sige, at vi er nået så langt, som vi gerne ville, men jeg ser de fremskridt, vi har nået, som positive, og dem har jeg lyst til at bakke op om.

Vi ved alle, at Helsingforsaftalen kræver enstemmighed, hvis der skal laves ændringer. Det er der ikke basis for, som situationen ser ud. Der har vi ikke fra dansk side fuld opbakning fra nogen af vores kollegaer i det nordiske. Det må vi så tage til efterretning, og så må vi se. Vi har, også ud fra færingernes og grønlandernes synspunkt, taget nogle meget vigtige skridt, selv om vi ikke er nået så langt, som vi gerne ville. Vi har nået det mulige, og det synes jeg vi skal være tilfredse med. Vi skal selvfølgelig arbejde videre, men jeg synes, vi skal være tilfredse med, at arbejdet trods alt har givet nogle resultater, som eksempelvis både færingerne og grønlænderne er godt tilfredse med.

Jeg vil lige vende blikket mod noget af det, vi også har arbejdet med, nemlig samarbejdet mod øst. Jeg tænker på de baltiske kontorer, som jo nu har 15-års-jubilæum. Der er jo sket utrolig meget i de baltiske lande i de 15 år, og de baltiske kontorer har haft en rimelig god succes gennem deres levetid, men vi er også nødt til at gå ind og se på, hvad vi vil lægge som opgaver for de baltiske kontorer i fremtiden. I og med at de baltiske lande er blevet medlemmer af EU og i kraft af, at de baltiske lande har haft en utrolig udvikling gennem de sidste 15 år, er situationen og dermed også arbejdsopgaverne for de baltiske kontorer blevet ændret.

Når jeg vender blikket mod kontorerne i henholdsvis Kaliningrad og Sankt Petersburg, synes jeg til gengæld, at jeg har lyst til at kritisere noget af det, der sker i forbindelse med disse kontorer. Vores ønske om at være et godt bindeled med kontorerne i henholdsvis Kaliningrad og Sankt Petersburg viser efter min mening – og nu taler jeg igen om det granskningsarbejde, vi har lavet i kontroludvalget – at man i hvert fald fra russisk side har gjort utrolig meget for at sætte sig på dagsordenen på kontorerne, bl.a. gennem den måde man samarbejder med medarbejderne på kontorerne på. Det er ikke tilfredsstillende, og vi har fra kontroludvalgets side meldt tilbage til præsidiets og til ministerrådet, at hvis der skal være en fortsat udvikling af den nordiske tanke med de her kontorer, så er vi nødt til at anerkende problemet og sørge for, at vi arbejder på lige vilkår, og at det ikke er russerne, der bestemmer, hvordan udviklingen skal være på disse kontorer, for så har de efter min bedste overbevisning